

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1915 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om årsstämming.

Närvarande: herrar Petersson i Lidingö villastad, Lindhagen, af Ekenstam, Söderbergh, Gezelius, greve Lagerbjelke*, Olsson i Hof*, greve Spens, Hult*, Pettersson i Södertälje*, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping, Gustafsson i Örebro, Schotte och Borg*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 19 februari 1915 dagtecknad proposition, nr 39, vilken blivit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogade utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till:

»L a g

om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om årsstämming.

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 4 mars 1862 om tioårig preskription och om årsstämming skall erhålla följande ändrade lydelse:

Var, som har fordran hos annan i penningar, eller vad det är, skall den genom stämning eller lagsökning, eller eljest skriftligen eller munt-

ligen, hos gäldenären kräva inom tio år från den dag, då skuldebrev eller annan handling, varå fordran grundad är, gavs, eller fordringen annorledes tillkom; och vare fordringens tillkännagivande hos gäldenären lika ansett, som hade krav skett: är fordran ej till betalning förfallen så tidigt, att den inom tio år sökas eller krävas kan; då skall borgenär, inom sagda tids förlopp, gäldenären därom erinra. Vare ock borgenär skyldig att, så länge hans fordran sedan inestår, den ånyo bevaka, som nu sagt är, inom vart tionde år från den dag, då sista bevakningen skedde.

Har den, hos vilken fordran genom krav eller erinran bevakas skall, blivit i sådant ändamål, å tre särskilda dagar av tionde året, sökt i sitt hemvist, men ej kunnat träffas; give borgenär fordringen an hos domstol eller överexekutor, och låte bevis däröver inom årets slut införas i allmänna tidningarna.

Är borgenären ej veterligt, om eller var gäldenären äger hemvist inom riket; då må ock fordringen hos domstol eller överexekutor angivas och beviset däröver i tidningarna införas, inom tid, som nu sagt är.»

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, får utskottet hänvisa till de vid densamma fogade utdrag av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som vid granskning av förevarande lagförslag icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 mars 1915.

På lagutskottets vägnar:

ALBERT PETERSSON.
